Dünya Endüstri İşçileri - Kıbrıs

Industrial Workers of the World - Cyprus

Βιομηχανικοί Εργάτες του Κόσμου - Κύπρος

THINK IT OVER

ΣΚΕΨΟΥ ΤΟ

Dünya Endüstri İşçileri - Kıbrıs

The booklet you are holding in your hands contains everything you need to know to make an informed decision to join the Industrial Workers of the World – the things we stand for, the things we fight for and the ways we fight for them. The contents of this booklet are based on (and heavily inspired from) the second edition of "Think It Over – An Introduction to the Industrial Workers of the World" by Tim Acott (www.iww.org/resources/think-it-over.pdf).

Το βιβλιαράκι που κρατάτε στα χέρια σας περιέχει όλα όσα πρέπει να γνωρίζετε για να πάρετε την τεκμηριωμένη απόφαση να γίνετε μέλος των Βιομηχανικών Εργατών του Κόσμου – τις θέσεις μας, τους στόχους για τους οποίους παλεύουμε και τις μεθόδους με τις οποίες αγωνιζόμαστε για αυτά. Το περιεχόμενο αυτού του βιβλιαρίου βασίζεται (και είναι εμπνευσμένο από) (σ)τη δεύτερη έκδοση του «Think It Over – An Introduction to the Industrial Workers of the World» του Tim Acott (www.iww.org/resources/think-it-over.pdf).

Preamble to the Constitution of the IWW

The working class and the employing class have nothing in common. There can be no peace so long as hunger and want are found among millions of the working people and the few, who make up the employing class, have all the good things of life.

Between these two classes a struggle must go on until the workers of the world organize as a class, take possession of the means of production, abolish the wage system, and live in harmony with the Earth.

We find that the centering of the management of industries into fewer and fewer hands makes the trade unions unable to cope with the ever-growing power of the employing class.

The trade unions foster a state of affairs which allows one set of workers to be pitted against another set of workers in the same industry, thereby helping defeat one another in wage wars. Moreover, the trade unions aid the employing

Προοίμιο του Καταστατικού των IWW

Η εργατική τάξη και τα αφεντικά δεν έχουν τίποτα το κοινό. Δεν μπορεί να υπάρξει καμία ειρήνη εφ' όσον η πείνα και η ανέχεια συνυπάρχουν ανάμεσα στα εκατομμύρια των εργαζόμενων, ενώ οι λίγοι που αποτελούν την εργοδοτική τάξη κατέχουν όλον τον παραγόμενο πλούτο.

Μεταξύ αυτών των δύο τάξεων η πάλη πρέπει να συνεχιστεί έως ότου οργανωθούν όλοι οι εργαζόμενοι του κόσμου, πάρουν την κατοχή των μέσων παραγωγής, καταργήσουν το σύστημα της μισθωτής εργασίας, και ζήσουν σε αρμονία με τη φύση.

Διαπιστώνουμε σήμερα ότι ο συγκεντρωτισμός των βιομηχανιών στα χέρια όλο και λιγότερων καθιστά τα συνδικάτα ανίκανα να αντιμετωπίσουν τη συνεχώς αυξανόμενη δύναμη της εργοδοσίας και του καπιταλισμού.

Ο συντεχνιακός συνδικαλισμός ενθαρρύνει

class to mislead the workers into the belief that the working class have interests in common with their employers.

These conditions can be changed and the interest of the working class upheld only by an organization formed in such a way that all its members in any one industry, or in all industries, if necessary, cease work whenever a strike or lockout is on in any department thereof, thus making an injury to one an injury to all.

Instead of the conservative motto, "A fair day's wage for a fair day's work," we must inscribe on our banner the revolutionary watchword, "Abolition of the wage system." It is the historic mission of the working class to do away with capitalism. The army of production must be organized, not only for everyday struggle with capitalists, but also to carry on production when capitalism shall have been overthrown. By organizing industrially, we are forming the structure of the new society within the shell of the old.

την παρούσα κατάσταση και δημιουργεί σύγκρουση και διάσπαση των εργαζομένων ενάντια στα ταξικά τους συμφέροντα. Επιπλέον, οι συντεχνίες βοηθούν τον καπιταλισμό και τα αφεντικά, παραπλανώντας τους εργαζομένους στην ψευδαίσθηση ότι η εργατική τάξη έχει κοινά ενδιαφέροντα με την εργοδοσία.

Οι συνθήκες αυτές μπορούν να αλλάξουν μόνο, εάν υποστηριχθούν πλήρως τα συμφέροντα των εργαζομένων. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η οργάνωση κατά τέτοιο τρόπο ώστε οι εργαζόμενοι ανεξαρτήτως βιομηχανίας, ή σε όλες τις βιομηχανίες εάν είναι απαραίτητο, πάρουν την εργασία στα χέρια τους, καταδεικνύοντας ότι η αδικία σε έναν είναι αδικία σε όλους. Με τον τρόπο αυτό μπορούν να διεκδικηθούν όλα τα αιτήματα, να γίνει πράξη η αλληλεγγύη και να εμποδιστεί η απρόσκοπτη λειτουργία του σημερινού καπιταλιστικού συστήματος των ανισοτήτων.

Αντί του ιδεολογήματος, "μια δίκαιη αμοιβή ανά εργάσιμη ημέρα", πρέπει να υιοθετηθεί το διαρκές επαναστατικό πρόσταγμα:

"Κατάργηση της Μισθωτής Εργασίας." Αποτελεί διαχρονική αποστολή των εργαζομένων να καταργήσουν το καπιταλιστικό σύστημα. Όλοι οι εργαζόμενοι στην παραγωγή ή στις υπηρεσίες πρέπει να οργανωθούν από κοινού, όχι μόνο για τον καθημερινό αγώνα ενάντια στα αφεντικά, αλλά για να συνεχίσουν την παραγωγή όταν θα έχει νικηθεί ολοκληρωτικά ο καπιταλισμός. Με το να οργανωθούμε εργασιακά από κοινού διαμορφώνουμε τη δομή της νέας κοινωνίας μέσα στο κέλυφος της παλαιάς.

SOLIDARITY

Working people have only one real option in today's economy. We have to resist, with all our might, the big business program of further and deeper poverty for working people.

For the first time in modern history profits are going up while wages and benefits are going down. In the past the two have always been tied, however unequally. Now the game has changed. Worse impoverishment and more of it is the wave of the future if we don't stand against the tide.

We have only one hope of fending off this tidal wave of misery. That hope, that tool, is solidarity. Every worker must stand up for every other worker, no matter where you live or where you come from – we must stand together. Every loss to any worker is a loss to us all, and every gain by any part of the working class is a victory for us all. We must stand together. We must extend our hands across the borders and across the seas. We must support each worker's struggle as if it were our very own because that is exactly what it is. Together we can win. Together we can make this world a better place to

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

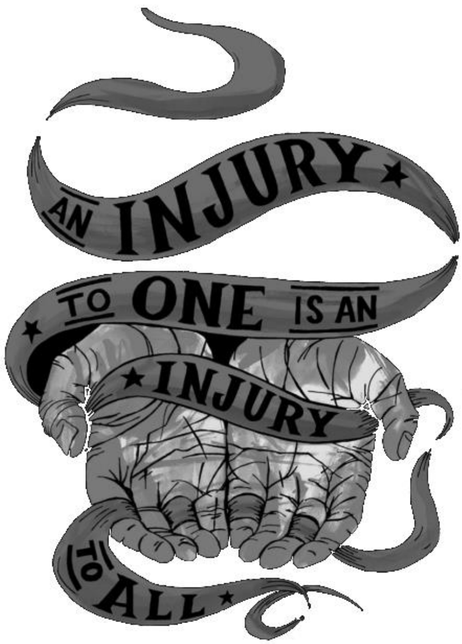
Ως εργαζόμενοι έχουμε μόνο μία πραγματική επιλογή στη οικονομία του σήμερα. Πρέπει να αντισταθούμε, με όλες μας τις δυνάμεις, στο μεγάλο επιχειρηματικό πρόγραμμα της περαιτέρω και βαθύτερης φτωχοποίησης μας.

Για πρώτη φορά στη σύγχρονη ιστορία τα κέρδη αυξάνονται ενώ οι μισθοί και τα επιδόματα μειώνονται. Στο παρελθόν τα δυο τους ήταν πάντα συνδεδεμένα, αν και άνισα. Τώρα το παιχνίδι έχει αλλάξει. Θα μας πνίξει ένα κύμα ακόμα χειρότερης και περισσότερης εξαθλίωσης στο μέλλον, αν δεν αντισταθούμε στην αντεργατική παλίρροια.

Έχουμε μόνο μία ελπίδα να αποκρούσουμε αυτό το παλιρροϊκό κύμα δυστυχίας. Αυτή η ελπίδα, αυτό το εργαλείο, είναι η αλληλεγγύη. Κάθε εργαζόμενη πρέπει να υπερασπιστεί τον κάθε συνάδελφο της, ανεξάρτητα από το πού ζείτε ή από πού προέρχεστε – πρέπει να σταθούμε ενωμένοι. Κάθε απώλεια για οποιονδήποτε εργάτη είναι απώλεια για όλους μας και κάθε κέρδος από οποιοδήποτε μέρος της εργατικής τάξης είναι νίκη

live, to raise our children, to spend our old age.

για όλους μας. Πρέπει να σταθούμε ενωμένοι. Πρέπει να απλώσουμε τα χέρια μας πέρα από τα σύνορα και τις θάλασσες. Πρέπει να υποστηρίξουμε τον αγώνα κάθε εργάτη σαν να ήταν δικός μας γιατί αυτό ακριβώς είναι. Μαζί μπορούμε να κερδίσουμε. Μαζί μπορούμε να κάνουμε αυτόν τον κόσμο ένα καλύτερο μέρος για να ζήσουμε, να μεγαλώσουμε τα παιδιά μας, να περάσουμε τα γηρατειά μας.

Direct Action Gets the Goods

Direct action can be defined as the use of any tool, tactic, or strategy that you can control yourself. It means using tactics that directly address your problem. It's straightforward and simple and you can trust it. It succeeds or fails according to how good your idea is, how forcefully it is applied, and how appropriate it is to the situation.

Voting for candidates who promise to fix your problems for you is not direct action. To strike, to slow down, to sit down on the job are direct actions. To symbolically protest for the purpose of getting press coverage, in hopes that it will build support or sympathy for your cause is not direct action, no matter what the tactics of your protest may be. To walk the picket line with a fellow worker from a different trade, from a different shop, from a different nation is direct action.

It takes only the briefest glance at history to see that what is given to us can be taken away. The only gains we can hope to hold are those that we take and

Η Άμεση Δράση Κερδίζει τα Αγαθά

Η άμεση δράση μπορεί να οριστεί ως η χρήση οποιουδήποτε εργαλείου, τακτικής ή στρατηγικής που μπορείτε να ελέγξετε εσείς οι ίδιες. Σημαίνει τη χρήση τακτικών που αντιμετωπίζουν άμεσα το πρόβλημά σας. Είναι ξεκάθαρη και απλή και μπορείτε να την εμπιστευτείτε. Πετυχαίνει ή αποτυγχάνει ανάλογα με το πόσο καλή είναι η ιδέα σας, πόσο δυναμικά εφαρμόζεται και πόσο κατάλληλη είναι για την κατάσταση.

Η ψήφος σε υποψηφίους που υπόσχονται να διορθώσουν τα προβλήματά σας δεν είναι άμεση δράση. Το να απεργείς, να επιβραδύνεις την δουλειά σου, να καταλαμβάνεις τον χώρο εργασίας σου είναι άμεσες ενέργειες. Το να διαμαρτύρεστε συμβολικά για να λάβετε κάλυψη από τα ΜΜΕ, με την ελπίδα ότι αυτό θα δημιουργήσει υποστήριξη ή συμπάθεια για τον σκοπό σας δεν είναι άμεση δράση, ανεξάρτητα από το ποια είναι η τακτική της διαμαρτυρίας σας. Το να συμμετέχεις σε απεργιακές συγκεντρώσεις με έναν

defend with our own hands and hearts. Those crumbs that are thrown to us from time to time by the rich and their governments are always taken back. Governments serve the interest of the ruling class, and will always do so. We can expect the same from them in the future as we have gotten so far, a change in legislative policy once in a while perhaps, to confuse us and weaken our resolve.
Direct action plus solidarity equals success. The only tactics of struggle and defence that we can trust are those that we, the working people, control.

συνάδελφο από διαφορετικό επάγγελμα, από διαφορετικό κατάστημα, από διαφορετικό έθνος είναι άμεση δράση.
Χρειάζεται μόνο μια σύντομη ματιά στην ιστορία για να δούμε ότι αυτό που μας δίνεται μπορεί να αφαιρεθεί. Τα μόνα κέρδη που μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα έχουμε είναι αυτά που κερδίζουμε και υπερασπιζόμαστε με τα χέρια και την καρδιά μας. Αυτά τα ψίχουλα που μας πετάνε κατά καιρούς οι πλούσιοι και οι κυβερνήσεις τους τα παίρνουν πάντα πίσω. Οι κυβερνήσεις υπηρετούν το συμφέρον της άρχουσας τάξης και θα το κάνουν πάντα. Μπορούμε να περιμένουμε στο μέλλον να κάνουν ακριβώς το ίδιο, μια στο τόσο ίσως προχωρούν σε μικροαλλαγές στη νομοθετική πολιτική για να μας μπερδέψουν και να αποδυναμώσουν την αποφασιστικότητά μας.
Άμεση δράση συν αλληλεγγύη ισούται με επιτυχία. Οι μόνες τακτικές αγώνα και άμυνας που μπορούμε να εμπιστευτούμε είναι αυτές που ελέγχουμε εμείς οι εργαζόμενοι.

Every Worker Needs a Union

In recent years union membership has steadily dropped due to union busting efforts by bosses and their underhanded and often illegal tactics, combined with a collectively poor understanding of what unions are. Nonetheless, the need still exists for a working class organization to defend and further the interest of the working people at their jobs. That's a union. We need it. Nobody is going to stand up for us. The political parties will court our votes and our donations, but real money talks, and for now the bosses have the real money. They call the tunes in politics. Our only option is a union. We need to build these unions right. We need to build them so that we can control them, so that we can trust them, so that they will serve our needs only, not the needs of bosses and bureaucrats and political hacks. That means union democracy. It means elected and recallable officials who report directly to the rank and file. It means that all important decisions are made directly by the membership. It means any job or action or strike is controlled by and settled by

Κάθε Εργαζόμενη Χρειάζεται ένα Συνδικάτο

Τα τελευταία χρόνια η συμμετοχή στα συνδικάτα μειώνεται σταθερά λόγω των προσπαθειών διάλυσης των συνδικάτων από τις κρυφές και συχνά παράνομες τακτικές των αφεντικών, σε συνδυασμό με μια συλλογική έλλειψη κατανόησης του τι είναι τα συνδικάτα. Ωστόσο, εξακολουθεί να υπάρχει η ανάγκη για μια οργάνωση της εργατικής τάξης που θα υπερασπίζεται και θα προωθεί το συμφέρον των εργαζομένων στις δουλειές τους. Αυτό είναι το συνδικάτο. Το χρειαζόμαστε. Κανείς δεν πρόκειται να μας υπερασπιστεί. Τα πολιτικά κόμματα θα κλέψουν τις ψήφους και τις δωρεές μας, αλλά το χρήμα μιλάει, και, προς το παρόν, τα αφεντικά έχουν το χρήμα. Αυτοί κάνουν κουμάντο στην πολιτική. Η μόνη μας επιλογή είναι το συνδικάτο. Πρέπει να οικοδομήσουμε αυτά τα συνδικάτα σωστά. Πρέπει να τα χτίσουμε οι ίδιοι με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορούμε να τα ελέγξουμε, ώστε να μπορούμε να τα

the workers on the shop floor. It means full disclosure on financial matters and rank-and-file control over union funds. It means doing things very differently than they are done in the business unions. It means doing things the way we do them in the IWW, the Industrial Workers of the World.

The unions that most working people belong to today, if they belong to any union at all, have lost the democracy that built the union movement in the first place. Most officials are appointed, not elected. Settlements happen behind closed doors and are only presented to the rank and file for approval. Union bosses are entrenched for life, never facing the possibility of returning to the shop floor, if indeed they've ever been there in the first place.

Is it any wonder that union membership is down and workers' confidence in their leaders is very low? Is it a surprise that we are losing the gains we fought for in years past?

In order to defend ourselves and our families we need to join together in unions. We need our combined strength to face the rich and their government. We need the union, but the union we need

εμπιστευόμαστε, ώστε να εξυπηρετούν μόνο τις δικές μας ανάγκες, όχι τις ανάγκες των αφεντικών και των γραφειοκρατών και των πολιτικάντηδων. Αυτό σημαίνει συνδικαλιστική δημοκρατία. Σημαίνει αιρετούς και ανακλητούς αξιωματούχους που αναφέρονται απευθείας στα μέλη της βάσης. Σημαίνει ότι όλες οι σημαντικές αποφάσεις λαμβάνονται απευθείας από τα μέλη. Σημαίνει ότι οποιαδήποτε εργασία ή δράση ή απεργία ελέγχεται και διευθετείται από τους εργαζόμενους στο χώρο εργασίας. Σημαίνει πλήρη γνωστοποίηση για οικονομικά θέματα και έλεγχο των συνδικαλιστικών ταμείων από τα μέλη της βάσης. Σημαίνει να κάνεις τα πράγματα πολύ διαφορετικά από ό,τι γίνονται στα επιχειρηματικά συνδικάτα. Σημαίνει να κάνουμε τα πράγματα όπως τα κάνουμε στους IWW, τους Βιομηχανικούς Εργάτες του Κόσμου.

Τα συνδικάτα στα οποία ανήκουν οι περισσότεροι εργαζόμενοι σήμερα, αν ανήκουν σε κάποιο σωματείο, έχουν χάσει τον δημοκρατικό χαρακτήρα που έχτισε το συνδικαλιστικό κίνημα. Τα περισσότερα στελέχη διορίζονται, δεν εκλέγονται.

is a democratic union. How else will it defend our needs and not those of our bosses? How else can we control our own struggles, choose our own goals and our own issues?

Our criticism of traditional unions does not mean that we are hostile to them. On the contrary, many IWW members are also members of these unions (dual-carders), either in an attempt to turn them in the right direction, and / or as part of a tactic and / or to exploit their potential.

We need democratic unions, rank-and-file control, and direct democracy on the shop floor to fight our fights. No union bureaucrat ever stood up for the workers, and none ever will. We have to stand up for ourselves, together, in a democratic union. If we can't control our union and its leadership, then we can't trust them. It's just that simple.

The essential value of a union lies in what it can do. What it can do for us and for our class as a whole. What you can do with it. How you can use it to do what you need to do. «To do» is a verb. Action is what we're talking about. When we come together on the job to address our common problems with the shared

Οι διαπραγματεύσεις γίνονται κεκλεισμένων των θυρών και παρουσιάζονται μόνο στους αρμόδιους για έγκριση. Τα κεφάλια των συνδικάτων είναι ισόβια, χωρίς να αντιμετωπίζουν ποτέ την πιθανότητα να επιστρέψουν στους χώρους δουλειάς, αν όντως έχουν πάει ποτέ εκεί.

Είναι περίεργο το γεγονός ότι η συμμετοχή στα συνδικάτα μειώνεται και η εμπιστοσύνη των εργαζομένων στους ηγέτες τους είναι πολύ χαμηλή; Είναι έκπληξη το γεγονός ότι χάνουμε τα πράγματα για τα οποία παλέψαμε τα προηγούμενα χρόνια;

Η κριτική μας στα παραδοσιακά συνδικάτα δεν σημαίνει πως είμαστε εχθρικοί απέναντι τους. Το αντίθετο, πολλά μέλη των IWW είναι ταυτόχρονα μέλη και σε αυτά τα συνδικάτα (dual-carders), είτε σε μια προσπάθεια να τα στρέψουμε προς την σωστή κατεύθυνση, ή/και ως μέρος μιας τακτικής ή/και για να αξιοποιήσουμε τις δυνατότητες τους.

Για να υπερασπιστούμε τους εαυτούς μας και τις οικογένειές μας πρέπει να ενωθούμε σε συνδικάτα. Χρειαζόμαστε τη συνδυασμένη μας δύναμη για να αντιμετωπίσουμε τους πλούσιους και την

strength of our common action, we are doing something. We're not just talking about it, though that's a first step, and we're not seeking publicity and making a big show of it, though those things can be valuable in their place. We are acting on it. Doing.
IWW members are also known as «Wobblies». In the construction trades the verb "to wobble" is commonly used to describe a group action that seeks to address a problem on the job, a problem with the boss (as most on-the-job problems tend to be). To "wobble the job" is to walk out, slow down, or all go to the boss for a "chat" on work time. Straight up, to come together to address the problems by direct means. That's what it's all about. It's happening all the time, all over the place. It's a necessary part of daily life on the job. You can do it too. You and your fellow workers, on your job, can wobble the situation to make it better. That's job control, and that's the thing we need to establish and protect, for our own safety and health, to ensure good compensation for our precious time, for fun and profit and relief from the boredom and loneliness

κυβέρνησή τους. Χρειαζόμαστε το συνδικάτο, αλλά το συνδικάτο που χρειαζόμαστε είναι ένα δημοκρατικό συνδικάτο. Πώς αλλιώς θα υπερασπιστεί τις ανάγκες μας και όχι των αφεντικών μας; Πώς αλλιώς μπορούμε να ελέγξουμε τους δικούς μας αγώνες, να επιλέξουμε τους δικούς μας στόχους και τα δικά μας ζητήματα; Χρειαζόμαστε δημοκρατικά συνδικάτα, έλεγχο από τη βάση και άμεση δημοκρατία στο χώρο εργασίας για να πολεμήσουμε τους αγώνες μας. Κανένας συνδικαλιστής γραφειοκράτης δεν υπερασπίστηκε τους εργάτες και κανένας δεν θα το κάνει ποτέ. Πρέπει να υπερασπιστούμε τον εαυτό μας, μαζί, σε ένα δημοκρατικό συνδικάτο. Εάν δεν μπορούμε να ελέγξουμε το συνδικάτο μας και την ηγεσία του, τότε δεν μπορούμε να τους εμπιστευτούμε. Είναι τόσο απλό.
Η ουσιαστική αξία ενός σωματείου έγκειται στο τι μπορεί να κάνει. Τι μπορεί να κάνει για εμάς και για την τάξη μας συνολικά. Τι μπορείτε να κάνετε με αυτό. Πώς μπορείτε να το χρησιμοποιήσετε για να κάνετε αυτό που πρέπει να κάνετε.

that pervades our lives in this modern workaday world. The key to good wobbling is union. That's small «u» union, meaning cooperation and concerted effort among fellow workers, people with the same needs and circumstances–the people you work next to day after day. Alone we are weak and ineffectual. Together we are awesome in our power. We have only to organize this power and wield it, for our common good, to make this world a better place. Together we can win. We just have to do it. Let's act now.

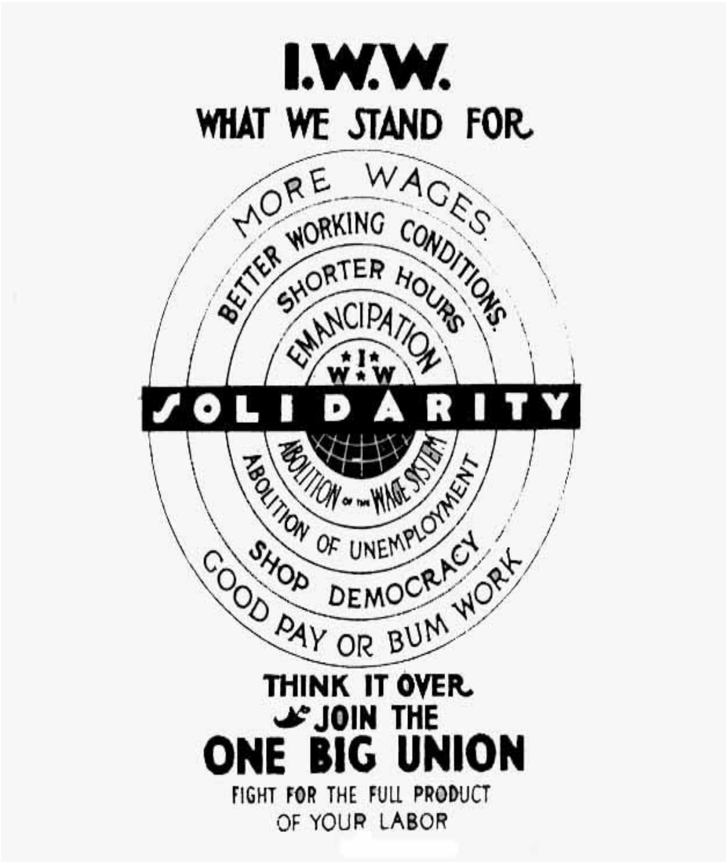
Το «κάνω» είναι ρήμα. Μιλάμε ακριβώς για δράση. Όταν μαζευόμαστε στη δουλειά για να αντιμετωπίσουμε τα κοινά μας προβλήματα με την κοινή δύναμη της κοινής μας δράσης, κάτι κάνουμε. Δεν το συζητάμε μόνο, αν και αυτό είναι ένα πρώτο βήμα, και δεν επιδιώκουμε τη δημοσιότητα για να κάνουμε επίδειξη, αν και αυτά τα πράγματα μπορεί να είναι χρήσιμα στον σωστό τόπο και χρόνο. Αυτό που κάνουμε είναι να δρούμε. Να κάνουμε κάτι πράξη. Τα μέλη των IWW είναι επίσης γνωστά ως "Wobblies". Στις οικοδομές, το ρήμα «to wobble» (ταλαντεύομαι) χρησιμοποιείται συνήθως για να περιγράψει μια ομαδική ενέργεια που επιδιώκει να αντιμετωπίσει ένα πρόβλημα στην εργασία, ένα πρόβλημα με το αφεντικό (όπως τείνουν να είναι τα περισσότερα προβλήματα στην εργασία). Το να «ταλαντέψεις τη δουλειά» σημαίνει να κάνεις στάση εργασίας, να επιβραδύνεις την εργασία σου ή να πάτε όλοι στο αφεντικό για μια «κουβέντα» εν ώρα εργασίας. Πιο απλά, να ενωθούμε για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα με άμεσους

τρόπους. Αυτό είναι το θέμα. Συμβαίνει όλη την ώρα, παντού. Είναι απαραίτητο μέρος της καθημερινής ζωής στη δουλειά. Μπορείτε να το κάνετε και εσείς. Εσείς και οι συνάδελφοι σας, στη δουλειά σας, μπορείτε να «ταλαντεύσετε» την κατάσταση για να τη βελτιώσετε. Αυτός είναι ο έλεγχος της εργασίας, και αυτό είναι το πράγμα που πρέπει να καθιερώσουμε και να προστατεύσουμε, για τη δική μας ασφάλεια και υγεία, για να εξασφαλίσουμε καλή αποζημίωση για τον πολύτιμο χρόνο μας, για διασκέδαση και κέρδος και ανακούφιση από την πλήξη και τη μοναξιά που διαπερνά τη ζωή μας στη σύγχρονη εποχή.

Το κλειδί για την καλή ταλάντευση είναι το συνδικάτο, η ένωση. Αυτό που σημαίνει συνεργασία και συντονισμένη προσπάθεια μεταξύ των συναδέλφων, των ανθρώπων με τις ίδιες ανάγκες και συνθήκες – τους ανθρώπους με τους οποίους εργάζεστε κάθε μέρα. Μόνοι μας είμαστε αδύναμοι και αναποτελεσματικοί. Μαζί έχουμε φοβερή δύναμη. Δεν έχουμε παρά να οργανώσουμε αυτή τη δύναμη και να την

χρησιμοποιήσουμε, για το κοινό μας καλό, για να κάνουμε αυτόν τον κόσμο καλύτερο. Μαζί μπορούμε να κερδίσουμε. Απλά πρέπει να το κάνουμε. Ας δράσουμε τώρα.

The Working Class and the Employing Class have Nothing in Common

So says the preamble to the constitution of the IWW. That's the basis of our approach to labour relations and unionism. Let's look at this statement for a second. It doesn't mean that workers and bosses are a different species, that they don't breathe the same polluted air and drink the same water, though the air and water in a working class neighbourhood might be a lot filthier than they are up on the hill. It means that the two classes are in opposition by their very nature. What's good for the bosses – cheap labour, maximally controlled and passive – is bad for the workers. What's good for the workers – maximum control over the job, the job conditions, objectives and methods, and maximum compensation for our precious time – is death to the bosses, and they will fight it tooth and nail. It's nothing personal, no more than a lion hates a gazelle, it's just a natural, impersonal, economic enmity

Η Εργατική Τάξη και τα Αφεντικά δεν έχουν Τίποτα Κοινό

Έτσι λέει το προοίμιο του καταστατικού των IWW. Αυτή είναι η βάση της προσέγγισής μας στις εργασιακές σχέσεις και τον συνδικαλισμό. Ας δούμε λίγο αυτή τη δήλωση. Δεν σημαίνει ότι οι εργαζόμενοι και τα αφεντικά είναι ένα διαφορετικό είδος, ότι δεν αναπνέουν τον ίδιο μολυσμένο αέρα και πίνουν το ίδιο νερό, αν και ο αέρας και το νερό σε μια γειτονιά της εργατικής τάξης μπορεί να είναι πολύ πιο βρώμικο από ό,τι στα πλούσια προάστια. Σημαίνει ότι οι δύο τάξεις βρίσκονται σε αντίθεση από την ίδια τη φύση τους. Ό,τι είναι καλό για τα αφεντικά – φθηνό εργατικό δυναμικό, απόλυτα ελεγχόμενο και παθητικό – είναι κακό για τις εργαζόμενες. Αυτό που είναι καλό για τις εργαζόμενες – μέγιστος έλεγχος στη δουλειά, στις συνθήκες εργασίας, στους στόχους και στις μεθόδους και στη μέγιστη αποζημίωση για τον πολύτιμο χρόνο μας – είναι θάνατος για τα αφεντικά και θα το πολεμήσουν με νύχια

that can't be gotten around nor safely ignored. It's the principle that runs our lives, capitalist and worker alike. If a boss gets too chummy with the workers and tries to be their pal, the business will suffer. If the worker gets too friendly with the boss, they'll be even more easily exploited and betrayed. Natural enemies on the impersonal plane of economics. You can belong to the same church and even drink at the same bar, but you can't look out for each other's interests for long without endangering your own. This is pretty simple and obvious to any working stiff that pays attention to daily life. Smart bosses never forget it. It's not esoteric at all: it's pragmatic and good common sense.

What our slogan implies in terms of unionism is very radical, that is, oriented toward the root cause and cures. It implies class solidarity. All workers have the same interests as well as the same class enemy. It implies union democracy. We're in it together, and only real rank and file control can guide the union steadily and reliably. The only ones we can trust are ourselves, and a union we don't control directly is a very real danger to our

και με δόντια. Δεν είναι προσωπικό το ζήτημα, με τον ίδιο τρόπο που το λιοντάρι δεν μισεί τη γαζέλα, είναι απλώς μια φυσική, μη προσωπική, οικονομική έχθρα που δεν μπορεί να αποφευχθεί ούτε να αγνοηθεί. Είναι η αρχή που διέπει τη ζωή μας, καπιταλιστική και εργατική. Εάν ένα αφεντικό είναι πολύ φιλικό με τους εργάτες και προσπαθήσει να γίνει φίλος τους, η επιχείρηση θα ζημιώσει. Εάν ο εργαζόμενος γίνει πολύ φιλικός με το αφεντικό, θα γίνει ακόμη πιο εύκολα θύμα εκμετάλλευσης και προδοσίας. Φυσικοί εχθροί στο απρόσωπο επίπεδο της οικονομίας. Μπορείτε να ανήκετε στην ίδια εκκλησία και ακόμη και να πίνετε στο ίδιο μπαρ, αλλά δεν μπορείτε να εξυπηρετείτε ο ένας τα συμφέροντα του άλλου για πολύ χωρίς να θέσετε σε κίνδυνο τα δικά σας. Αυτό είναι πολύ απλό και προφανές σε κάθε απλό εργαζόμενο που δίνει προσοχή στην καθημερινή ζωή. Τα έξυπνα αφεντικά δεν το ξεχνούν ποτέ. Δεν είναι καθόλου κρυφό: είναι ρεαλιστικό και καλή κοινή λογική.

Αυτό που υπονοεί το σύνθημά μας όσον αφορά τον συνδικαλισμό είναι ριζοσπαστικό, δηλαδή

interests. Our slogan implies ongoing class warfare, because it illuminates a struggle that must be won to come to an end. We have to fight tooth and nail to defend our interests and our safety. It's war, fellow workers, and ugly as it is, we're stuck with it and can only go forward by organizing right and fighting the good fight.

προσανατολισμένο προς τη ρίζα του ζητήματος και τις ανάλογες λύσεις. Συνεπάγεται ταξική αλληλεγγύη. Όλες οι εργαζόμενες έχουν τα ίδια συμφέροντα καθώς και τον ίδιο ταξικό εχθρό. Συνεπάγεται συνδικαλιστική δημοκρατία. Είμαστε μαζί και μόνο ο πραγματικός έλεγχος από τη βάση μπορεί να καθοδηγήσει το συνδικάτο σταθερά και αξιόπιστα. Οι μόνοι που μπορούμε να εμπιστευτούμε είναι ο εαυτός μας και ένα συνδικάτο που δεν ελέγχουμε άμεσα αποτελεί πολύ πραγματικό κίνδυνο για τα συμφέροντά μας. Το σύνθημά μας υπονοεί συνεχή ταξικό πόλεμο, γιατί φωτίζει έναν αγώνα που πρέπει να κερδηθεί για να τελειώσει. Πρέπει να παλέψουμε με νύχια και με δόντια για να υπερασπιστούμε τα συμφέροντά μας και την ασφάλειά μας. Είναι πόλεμος, συνάδελφε, και όσο άσχημο κι αν είναι, μας έχει μπαστακωθεί, και δεν μπορούμε να προχωρήσουμε παρά μόνο με το να οργανωθούμε σωστά και να δώσουμε αγώνα.

Labour Law Is a Fickle Shield

Labour law is a branch of study that a person could go to college and get a PhD in, and maybe base a lucrative career on. You could buy a car every year, live in a fine house, and send your kids to expensive universities. Of course, you wouldn't have a hell of a lot in common with the people you spent your day advocating for. It's a specialized profession, and it pays well.

Don't get us wrong. We appreciate our lawyers. We want them to be sharp and to know every nuance of that tangled web of labour law. You and I don't necessarily have to attend law school, but we need to understand the basic facts of labour law and how it affects our daily work lives on the job, and to anticipate the legal tricks the bosses will pull. Here is labour law in a nutshell: the laws are set up by the bosses and their governments and courts to keep workers from effectively fighting for our piece of the pie, for fear that we'll someday be able to take the whole thing. That's about it. The basic idea behind "labour

Το Εργατικό Δίκαιο Είναι Μία Ασταθής Ασπίδα

Το εργατικό δίκαιο είναι ένας κλάδος σπουδών στον οποίο ένα άτομο θα μπορούσε να πάει στο πανεπιστήμιο και να πάρει διδακτορικό και ίσως να βασίσει πάνω του μια κερδοφόρα καριέρα. Θα μπορούσατε να αγοράζετε ένα αυτοκίνητο κάθε χρόνο, να ζείτε σε ένα ωραίο σπίτι και να στέλνετε τα παιδιά σας σε καλά πανεπιστήμια. Φυσικά, δεν θα είχατε πολλά κοινά με τους ανθρώπους τους οποίους αντιπροσωπεύετε κάθε μέρα. Είναι ένα εξειδικευμένο επάγγελμα και πληρώνει καλά.

Μην μας παρεξηγείτε. Εκτιμούμε τους δικηγόρους μας. Θέλουμε να είναι ξύπνιοι και να γνωρίζουν κάθε πλευρά του μπερδεμένου ιστού της εργατικής νομοθεσίας. Εσείς και εγώ δεν χρειάζεται απαραίτητα να πάμε σε νομική σχολή, αλλά πρέπει να κατανοήσουμε τα βασικά δεδομένα του εργατικού δικαίου και του πώς επηρεάζει την καθημερινή μας επαγγελματική ζωή στη δουλειά, και να προβλέψουμε τα νομικά

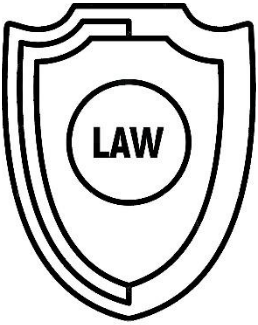
legislation" is that the game is stacked against you. The rules look good on paper but they don't really apply to your bosses. You have to wait, but they can get snappy service in court. You have to limit yourself to certain legal activities, but the bosses can do just about anything and get away with it. Their lawyers are bigger than ours, every time out, because they cost more. Well, our economic decisions aren't made democratically, though they underlie all other decisions that we make. The flow of money, products, services, food, housing, medical care and vacation fun, all falls under another system of decision making, which does not have any democratic characteristic.
Labour Law falls under the influence of big business interests in the government and the court system. Get your union authorization cards signed, call for a government supervised election, and then wait….and wait….and wait. There may be times when this is the smart way to go. But it isn't the only way to go. We shouldn't let the boss define the playing field and call all the shots. This is a dirty street fight, a mugging, a cold and calculated assault,

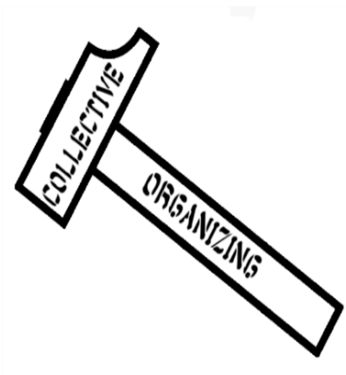
κόλπα που θα κάνουν τα αφεντικά. Αυτό είναι το εργατικό δίκαιο με λίγα λόγια: οι νόμοι θεσπίζονται από τα αφεντικά και τις κυβερνήσεις και τα δικαστήρια τους για να εμποδίσουν τους εργαζόμενους να παλέψουν αποτελεσματικά για το δικό μας κομμάτι της πίτας, από φόβο ότι κάποια μέρα θα μπορέσουμε να την πάρουμε ολόκληρη. Για αυτό πρόκειται. Η βασική ιδέα πίσω από την «εργατική νομοθεσία» είναι ότι το παιχνίδι είναι στημένο εναντίον σας. Οι κανόνες φαίνονται καλοί στα χαρτιά, αλλά δεν ισχύουν πραγματικά για τα αφεντικά σας. Εσείς πρέπει να περιμένετε, αλλά αυτοί μπορούν να λάβουν γρήγορη εξυπηρέτηση στο δικαστήριο. Πρέπει να περιοριστείτε σε ορισμένες νόμιμες δραστηριότητες, αλλά τα αφεντικά μπορούν να κάνουν σχεδόν τα πάντα και να γλυτώσουν. Οι δικηγόροι τους είναι πάντα σπουδαιότεροι από τους δικούς μας, γιατί κοστίζουν περισσότερο.
Λοιπόν, οι οικονομικές μας αποφάσεις δεν λαμβάνονται δημοκρατικά, αν και αποτελούν τη βάση όλων των άλλων αποφάσεων που λαμβάνουμε. Η ροή των χρημάτων, των προϊόντων,

and you need to defend yourself as best you can however you can. Watch your back, and use your creativity and especially the help of your fellow workers, and every strategy and tactic and clever idea you can get your hands on. If you let them define the playing field and make the rules, you simply haven't a prayer of winning. It's that simple. And that, fellow workers, is labour law in a nutshell. Formal, government sanctioned labour law is not the only game in town, not the only way to proceed, not the only solution to our common problems. Check out the IWW. Think it over, join the union of your class, and fight for the full product of your labour, using solidarity unionism — the Wobbly way. This is our game. We do the work. We make the stuff and haul it around. We, actually, could control the economy. If we organize ourselves democratically to advance our own interests, we can share the wealth that we already produce.

των υπηρεσιών, των τροφίμων, της στέγασης, της ιατρικής περίθαλψης και της διασκέδασης των διακοπών, όλα εμπίπτουν σε ένα σύστημα λήψης αποφάσεων, που δεν έχει κανένα δημοκρατικό χαρακτηριστικό.
Το Εργατικό Δίκαιο εμπίπτει στην επιρροή μεγάλων επιχειρηματικών συμφερόντων στην κυβέρνηση και το δικαστικό σύστημα. Υπογράψτε τις κάρτες εξουσιοδότησης του συνδικάτου σας, ζητήστε εκλογές υπό την επίβλεψη της κυβέρνησης και μετά περιμένετε…και περιμένετε…και περιμένετε. Μπορεί να υπάρξουν στιγμές που αυτός είναι ο έξυπνος τρόπος. Αλλά δεν είναι ο μόνος τρόπος. Δεν πρέπει να αφήσουμε το αφεντικό να καθορίσει τον αγωνιστικό χώρο και να αποφασίζει για όλα. Αυτό είναι ένα βρώμικο πέσιμο στο δρόμο, μια ληστεία, μια ψυχρή και υπολογισμένη επίθεση, και πρέπει να υπερασπιστείς τον εαυτό σου όσο καλύτερα μπορείς. Προσέξτε τα νώτα σας και χρησιμοποιήστε τη δημιουργικότητά σας και ιδιαίτερα τη βοήθεια των συναδέλφων σας, καθώς και κάθε στρατηγική, τακτική και έξυπνη ιδέα που μπορείτε να ελέγξετε οι ίδιες. Αν τους αφήσετε να

ορίσουν τον αγωνιστικό χώρο και να καθορίσουν τους κανόνες, απλά δεν υπάρχει πιθανότητα να κερδίσετε. Είναι τόσο απλό. Και αυτό, συνάδελφοι, είναι το εργατικό δίκαιο με λίγα λόγια. Η επίσημη, εγκεκριμένη από την κυβέρνηση εργατική νομοθεσία δεν είναι μονόδρομος, δεν είναι ο μόνος τρόπος να προχωρήσουμε, ούτε η μόνη λύση στα κοινά μας προβλήματα. Ρίξτε μια ματιά στους IWW. Σκεφτείτε το καλά, εγγραφείτε στο συνδικάτο της τάξης σας και αγωνιστείτε για το πλήρες προϊόν της εργασίας σας, χρησιμοποιώντας τον συνδικαλισμό αλληλεγγύης - τον τρόπο των Wobblies. Αυτή είναι η ατραπός μας. Εμείς κάνουμε τη δουλειά. Φτιάχνουμε τα πράγματα και τα μεταφέρουμε. Στην πραγματικότητα, θα μπορούσαμε να ελέγξουμε την οικονομία. Αν οργανωθούμε δημοκρατικά για να προωθήσουμε τα δικά μας συμφέροντα, μπορούμε να μοιραστούμε τον πλούτο που ήδη παράγουμε.

"We Never Forget."

So it says on many of the older IWW stickers and posters, especially those from the 1920's when the prisons of America still housed hundreds of our members arrested on charges of criminal syndicalism, sabotage, and sedition. Obviously, one meaning of the slogan was that we would never abandon these valued fellow workers until they all walked free in the sunlight again. And to our credit, we never did. We kept on doing everything in our power to free our Fellow Workers, locked down in the class war that burned so hot in the past.
But the slogan has another meaning, one that runs deeper and applies even more poignantly today. It's about what late Fellow Worker and Wobbly troubadour Bruce "Utah" Phillips called "The Long Memory," which he describes as our most dangerous weapon and greatest tool. We remember the old stories, their successes and failures. These stories contain abiding truths, examples of how the working class coped with a higher level of struggle, a hotter

«Δεν Ξεχνάμε Ποτέ.»

Έτσι λέει σε πολλά από τα παλαιότερα αυτοκόλλητα και αφίσες των IWW, ειδικά σε εκείνα της δεκαετίας του 1920, όταν στις φυλακές της Αμερικής κρατούνταν ακόμα εκατοντάδες μέλη μας που συνελήφθησαν με την κατηγορία του εγκληματικού συνδικαλισμού, της δολιοφθοράς και της εξέγερσης. Προφανώς, ένα νόημα του συνθήματος ήταν ότι δεν θα εγκαταλείψαμε ποτέ αυτούς τους πολύτιμους συναδέλφους μέχρι να περπατήσουν όλοι ελεύθεροι στο φως του ήλιου ξανά. Και προς τιμήν μας, δεν το κάναμε ποτέ. Συνεχίσαμε να κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας για να απελευθερώσουμε τους συναδέλφους μας, εγκλωβισμένους στον ταξικό πόλεμο που έκαιγε τόσο πολύ στο παρελθόν.
Όμως το σύνθημα έχει άλλο νόημα, ένα βαθύτερο και ισχύει ακόμη πιο οδυνηρά σήμερα. Αφορά αυτό που ο αείμνηστος συνάδελφος και τροβαδούρος Bruce "Utah" Phillips ονόμασε «Η Μακρά Μνήμη», το οποίο περιγράφει ως το πιο επικίνδυνο όπλο και το χρησιμότερο εργαλείο μας.

brand of trouble, a more naked fist of attack. We can’t copy these old actions or treat them as blueprints to be followed with exacting accuracy. That would be foolish. But the core information about how the Wobblies of a century ago looked at the problems they faced, and how they applied the principles and knowledge of their many struggles and many battles, and importantly the mistakes they made—that’s the gold we must mine and refine. Times have changed, but the essentials remain the same. The class war still rages. The same madness still drives our class enemies to the wanton destruction of all that surrounds them. The same danger and evil still stalk our lives. The players may change, but it’s ultimately the same game.

The long memory, the wisdom and experience accumulated over more than a century of constant struggle in the class war, is the sum of hundreds of thousands of victories, defeats, and challenges. It is this memory that makes us wobble. We have kept in our hearts these stories and moments, these long past lives of simple fighters and brilliant thinkers, fiery talkers and dogged

Θυμόμαστε τις παλιές ιστορίες, τις επιτυχίες και τις αποτυχίες τους. Αυτές οι ιστορίες περιέχουν σταθερές αλήθειες, παραδείγματα για το πώς η εργατική τάξη αντιμετώπισε ένα υψηλότερο επίπεδο πάλης, μια πιο σοβαρή σειρά προβλημάτων, μια πιο ξεκάθαρη άγρια επίθεση. Δεν μπορούμε να αντιγράψουμε αυτές τις παλιές ενέργειες ή να τις αντιμετωπίσουμε ως προσχέδια που πρέπει να ακολουθούνται με απόλυτη ακρίβεια. Αυτό θα ήταν ανόητο. Αλλά οι βασικές πληροφορίες για το πώς οι Wobblies πριν από έναν αιώνα έβλεπαν τα προβλήματα που αντιμετώπιζαν και πώς εφάρμοσαν τις αρχές και τη γνώση των πολλών αγώνων και πολλών μαχών τους, και κυρίως τα λάθη που έκαναν - αυτός είναι ο χρυσός που πρέπει να εξορύξουμε και να τελειοποιήσουμε.

Οι καιροί έχουν αλλάξει, αλλά τα βασικά παραμένουν ίδια. Ο ταξικός πόλεμος μαίνεται ακόμα. Η ίδια τρέλα εξακολουθεί να οδηγεί τους ταξικούς μας εχθρούς στην απρόβλεπτη καταστροφή όλων όσων τους περιβάλλουν. Ο ίδιος κίνδυνος και το ίδιο κακό εξακολουθούν να καταδιώκουν τη ζωή μας. Οι

organizers. When we do what we can for our fellow workers, we carry on the same struggle, lift again the same red banner and carry it along a little further toward “that commonwealth of toil that is to be.” We join the unbroken chain of class warriors that stretches through the generations. We seek to carry on their knowledge and their thoughts, to see how they came to their decisions, in hopes that these insights will guide us forward into the light of a new day, in a new world of peace and prosperity, joy and sharing.

παίκτες μπορεί να αλλάξουν, αλλά τελικά είναι το ίδιο παιχνίδι.
Η μακρά μνήμη, η σοφία και η εμπειρία που μαζεύτηκαν για περισσότερο από έναν αιώνα συνεχούς αγώνα στον ταξικό πόλεμο, είναι το άθροισμα εκατοντάδων χιλιάδων νικών, ηττών και προκλήσεων. Αυτή η ανάμνηση είναι που μας κάνει να ταλαντευόμαστε. Κρατήσαμε στην καρδιά μας αυτές τις ιστορίες και τις στιγμές, αυτές τις μακρές προηγούμενες ζωές απλών μαχητών και λαμπρών στοχαστών, φλογερών ομιλητών και παθιασμένων οργανωτών. Όταν κάνουμε ό,τι μπορούμε για τους συναδέλφους μας, συνεχίζουμε τον ίδιο αγώνα, σηκώνουμε ξανά το ίδιο κόκκινο λάβαρο και το μεταφέρουμε λίγο πιο πέρα προς «αυτή την κοινοπολιτεία του μόχθου που έρχεται». Ενώνουμε την αδιάσπαστη αλυσίδα των γενεών των πολεμιστών της τάξης μας. Επιδιώκουμε να συνεχίσουμε τις γνώσεις και τις σκέψεις τους, να δούμε πώς κατέληξαν στις αποφάσεις τους, με την ελπίδα ότι αυτές οι γνώσεις θα μας οδηγήσουν μπροστά στο φως μιας νέας μέρας, σε έναν νέο κόσμο ειρήνης και ευημερίας, χαράς και ίσου καταμερισμού.

Help the Work Along

William D. Haywood, a.k.a. Big Bill, used to sign his letters and correspondences "Help the work along, William D. Haywood." He was a founding organizer and the General Secretary Treasurer of the IWW for many years, through some of our most turbulent times. That closing formula tells you a lot about his method of leadership, and the union of the time. Help the work along. We joined together, then and now, to do a job, to accomplish a task, for ourselves and each other, for our class, and for generations to come. That task, simply stated in our Preamble, is abolition of the wage system. Building a new society within the shell of the old. Ending, once and for all, the tyranny of money, of boss over worker. It's a big job. Too big by far for any one hero or small band of heroes. Help the work along. It's a big job that takes however long it takes, however many battles and however many hours of volunteer labour and thought. However many tasks completed, small or large. However many meetings and discussions,

Βοηθήστε τη Δουλειά να Συνεχιστεί

Ο William D. Haywood, γνωστός και ως Big Bill, συνήθιζε να υπογράφει τις επιστολές και την αλληλογραφία του με το «Βοηθήστε τη δουλειά να συνεχιστεί, William D. Haywood». Υπήρξε ιδρυτικός οργανωτής και Γενικός Γραμματέας – Ταμίας των IWW για πολλά χρόνια, σε μερικές από τις πιο ταραγμένες στιγμές μας. Αυτή η υπογραφή σας λέει πολλά για τη μέθοδο ηγεσίας του και για το συνδικάτο εκείνης της εποχής. Βοηθήστε την εργασία. Ενωθήκαμε, τότε και τώρα, για να κάνουμε μια δουλειά, να ολοκληρώσουμε ένα έργο, για εμάς και η μία για τον άλλον, για την τάξη μας και για τις επόμενες γενιές. Αυτό το καθήκον, που αναφέρεται ξεκάθαρα στο Προοίμιό μας, είναι η κατάργηση της μισθωτής εργασίας. Χτίζοντας μια νέα κοινωνία μέσα στο κέλυφος της παλιάς. Να τελειώσουμε, μια για πάντα, την τυραννία του χρήματος, του αφεντικού έναντι του εργάτη. Είναι μεγάλη δουλειά. Μακράν πολύ

hours of travel, or ballots printed, mailed, and counted, the work will still remain. It’s not all that glamorous, for the most part. Help the work along. Often, it’s business-like and plodding. Hard work lightened by many hands, shared hours, and little steps. Sometimes just holding the line against setbacks. Sometimes not even that.

“We are all leaders.” “Every member is an organizer.” “If each Wobbly would make a new Wobbly once a week, we’d have the Cooperative Commonwealth of Labour in a few short years.”

Won’t you join us in our work? Help the work along? What else is there to do?

As long as you are a worker you can join the IWW. Members of other unions (except officers), students, retirees, the unemployed, the self-employed, those in informal professions, and those unable to work may also join. Employers, managers (those with the authority to fire and hire), police officers and prison guards cannot join.

If you like to join our effort and help the work along visit:

μεγάλη για οποιονδήποτε μοναχικό ήρωα ή μικρή ομάδα ηρώων. Βοηθήστε την εργασία. Είναι μια μεγάλη δουλειά που παίρνει όσο χρόνο χρειάζεται, όσες μάχες και όσες ώρες εθελοντικής εργασίας και σκέψης. Όσες ολοκληρωμένες εργασίες, μικρές ή μεγάλες. Όσο πολλές συναντήσεις και συζητήσεις, ώρες ταξιδιού ή ψηφοδέλτια εκτυπωθούν, ταχυδρομηθούν και καταμετρηθούν, το έργο θα παραμείνει. Δεν είναι όλα τόσο λαμπερά, ως επί το πλείστον. Βοηθήστε την εργασία. Συχνά, είναι ένα καθήκον τόσο επιβαλλόμενο και τόσο αγγαρεία όσο ένα επάγγελμα. Η σκληρή δουλειά ελαφρύνεται από πολλά χέρια, κοινές ώρες και μικρά βήματα. Μερικές φορές απλώς κρατάμε τη γραμμή ενάντια στις αποτυχίες. Μερικές φορές ούτε αυτό.

«Είμαστε όλοι ηγέτες». «Κάθε μέλος είναι ένας διοργανωτής». «Αν κάθε Wobbly έγραφε ένα νέο Wobbly μία φορά την εβδομάδα, θα είχαμε τη Συνεργατική Κοινοπολιτεία Εργασίας σε λίγα χρόνια». Δεν θα συμμετάσχετε στη δουλειά μας; Δεν θα βοηθήσετε την δουλειά να συνεχιστεί; Τι άλλο υπάρχει να κάνουμε;

iww.org/membership/
(NARA)
iww.org.uk/join/
(WISERA)

or contact us, IWW – Cyprus.

Εφόσον είστε εργάτης μπορείτε να γίνετε μέλος του IWW. Μπορούν επίσης να συμμετάσχουν μέλη άλλων σωματείων (εκτός στελεχών), φοιτήτριες, συνταξιούχοι, άνεργες, αυτοαπασχολούμενοι, άτυπα επαγγέλματα και ανίκανοι προς εργασία. Οι εργοδότες, οι διευθυντές (όσοι έχουν την εξουσία να απολύουν και να προσλαμβάνουν), οι αστυνομικοί και οι δεσμοφύλακες δεν μπορούν να ενταχθούν.
Εάν θέλετε να συμμετάσχετε στην προσπάθειά μας και να βοηθήσετε την εργασία, επισκεφθείτε:
iww.org/membership/
(NARA)
iww.org.uk/join/
(WISERA)

Ή επικοινωνήστε μαζί μας, τους IWW – Κύπρου.

Useful Terms and Info

IWW NARA (North American Regional Administration): The body of the union responsible for the branches and members in US, Canada and Mexico, and all at-large members who joined before 2018.

IWW WISERA (Wales, Ireland, Scotland and England Regional Administration): The body of the union responsible for the branches and members in the UK and Ireland, and, since 2018, also responsible for all branches and at-large members who joined after that year from outside North America.

At-large members: Members who do not have a local/business branch or regional committee to associate with.

Regional Organizing Committees: Ten members within a country or group of neighboring countries can form a Regional Organizing Committee.

Solidarity Unionism: Solidarity unions are any group of workers (it is not necessary for them to work for the same employer or

Χρήσιμοι Όροι και Πληροφορίες

IWW NARA (Περιφερειακή Διοίκηση Βόρειας Αμερικής): Το σώμα του συνδικάτου υπεύθυνο για τα παραρτήματα και τα μέλη στις ΗΠΑ, τον Καναδά και το Μεξικό, και όλα τα at-large μέλη που γράφτηκαν πριν από το 2018.

IWW WISERA (Περιφερειακή Διοίκηση Ουαλίας, Ιρλανδίας, Σκωτίας και Αγγλίας): Το σώμα του συνδικάτου που είναι υπεύθυνο για τα παραρτήματα και τα μέλη στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία, και, από το 2018, είναι επίσης υπεύθυνο για όλα τα παραρτήματα και τα at-large μέλη που εντάχθηκαν μετά από αυτό το έτος εκτός Βορείου Αμερικής.

At-large μέλη: Μέλη που δεν έχουν τοπικό/εταιρικό παράρτημα ή περιφερειακή επιτροπή.

Περιφερειακές Οργανωτικές Επιτροπές: Δέκα μέλη σε μια χώρα ή ομάδα χωρών που συνορεύουν μπορούν να σχηματίσουν μια Περιφερειακή Οργανωτική Επιτροπή.

even to have similar jobs) who join together to support each other and solve the problems they face in their workplaces, as well as in the communities where they live.
This form of workers' organization is especially relevant to those workers who are not officially recognized as employees, who do undeclared work or who are not organised by established trade unions for any reason.

Συνδικαλισμός Αλληλεγγύης: Τα συνδικάτα αλληλεγγύης είναι οποιαδήποτε ομάδα εργαζομένων (δεν είναι απαραίτητο να εργάζονται για τον ίδιο εργοδότη ή ακόμη και να έχουν παρόμοιες θέσεις εργασίας) που ενώνονται για να στηρίξουν ο ένας τον άλλον και να λύσουν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν στους χώρους εργασίας τους, καθώς και στις κοινότητες όπου ζουν.
Αυτή η μορφή οργάνωσης των εργαζομένων είναι ιδιαίτερα σημαντική για εκείνους τους εργαζομένους που δεν αναγνωρίζονται επίσημα ως μισθωτοί, που κάνουν αδήλωτη εργασία ή που δεν γίνονται αποδεκτοί από τα παραδοσιακά συνδικάτα για οποιονδήποτε λόγο.

iww.cy

info@iww.cy

facebook.com/iwwcyprus

instagram.com/iww_cyprus

THE I.W.W.
is
COMING!
JOIN THE
ONE BIG UNION